

ſaa vidt Nationalflaget i § 2 er forandret til et hvidt Flag, da ſynes denne Endring noget anomal, idet det nemlig i den gjældende Anordning af 8de Februar 1805, § 9, er beſtemt, at det er Nationalflaget, der ſkal heifeſe. Denne Beſtemmelse gjælder, ſom ſagt, endnu, og det ſynes derfor ikke aldeles henſigtsmæssigt at have to forſkjellige Beſtimmelser for omtrent ſamme Tilfælde, og det ſaameget mindre, ſom de Foranſtaltninger, der træffes med Henſyn til Cholera, desuden af alle Fremmede betragtes ſom Quarantaineforanſtaltninger. Jeg har været Quarantaineembedsmand i nogle og tredive Aar, og jeg har aldrig erfaret, at det har givet Anledning til nogenſomhelſt Vanſtelighed, at Nationalflaget blev heift. Smidlertid er Forandringen jo ikke af nogen ſtor Betydning, og i det praktiſke Liv vil Sagen vel kunne gaae alligevel. — Den Endring, der er foretagen i § 4, var tildeels oprindelig foreſlaaet af det her i Thinget nedſatte Udvalg, men iſølge en Bemærkning, der blev fremsat af det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Mourier-Peterſen), maatte man erkende, at denne Beſtemmelse ikke havde nogen særdeles praktiſt Betydning, og det foranledigede Udvalget til ved 3die Behandling her i Thinget at foreſlaae, at den ſkulde udgaae. Den er nu med et Tillæg bleven optagen i Folkethinget, og den kan jo ikke i ſig ſelv have nogen ſtabelig Indflydſelſe. — Den i § 5 foretagne Forandring er en Følge af et Endringsforſlag, ſom den høitærede Juſtitsminiſter ſelv har ſtillet i Folkethinget, og ſom jo maa anſees for at være fuldkommen correct. — Inden jeg ſætter mig, ſkal jeg tillade mig at tilføie, at jeg har al Grund til at antage, at det Unſte, der er udtalt i Landſtithingsudvalgets Betænkning og ſenere under 2den Behandling, nemlig at der i de af Juſtitsminiſteriet udſtedte Bekjendtgjørelſer om de Steder, ſom maatte anſees for ſmittede af den aſiatiſke Cholera, maa blive optaget alle de Steder, ſom til enhver Tid ere kjendte af Miniſteriet ſom ſmittede, vil blive oplyst, hvilket vil være en ſtor Lettelſe for alle de Autoriteter, der have med denne Lovs Gjennemførelſe at beſtille. Jeg antager tillige, at naar Loven er ſtafſeſtet og bliver udsendt, vil Miniſteriet meddele de forſkjellige Quarantaine

autoriteter en Fortegnelse over de Steder, der mulig nu maatte betragtes ſom ſmittede af Cholera. Det vil upaatvivlelig for Diebliffet kun være meget ſaa Steder, men, naar Steder kunne blive betragtede ſom ſmittede, uagtet de ikke ere det, medfører det ikke ubetydelige Udgifter for de Søfarende og Uleilighed for vedkommende Autoriteter, der have med denne Sag at beſtille. Jeg kan iøvrigt ikke andet end takke den høitærede Juſtitsminiſter for denne Lov, den bortrydder mange Tvivl og letter diſſe Sagers Behandling meget betydeligt for de forſkjellige Quarantaineautoriteter.

Juſtitsminiſteren: Forſaa vidt den ærede Ordfører omtalte en Ytring i Udvalgets Betænkning, ſigende til i hver ny Bekjendtgjørelſe om de Choleraſmittede Steder at optage en Gjentagelse af de Steder, ſom iſølge tidligere udgaaede Bekjendtgjørelſer ere betragtede ſom Choleraſmittede, ſkal jeg bemærke, at jeg havde troet allerede under denne Sags tidligere Behandling at have givet et Loſte i ſaa Henſeende. Smidlertid maa jeg efter den ærede Ordførers Udtalelſe antage, at Sligt ikke har været Tilfældet, og det glæder mig at kunne udtale, at jeg har truffet Foranſtaltning i Retning af, hvad den ærede Ordfører fremhævede. Hvis jeg alſaa ikke har lovet Noget, har jeg holdt meer, end jeg lovede. — Hvad den Forandring i § 5 angaaer, ſom den ærede Ordfører omtalte ſom foreſlaaet af Juſtitsminiſteren og ſom fuldkommen correct, ſkal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ved Lovudkaſtets Afſattelse var overſeet, at der ikke paa Bornholm behøvedes nogen Beſtemmelse om Fordelingen af Udgifterne mellem Kjøbstæderne og Landet, da man der har en for begge fælles Amtsrepartitionſfond. Det var ſelvfølgelig Noget, ſom var Miniſteriet og mig fuldkommen bekjendt, men det var ſom ſagt blevet overſeet. Et æret Medlem af Folkethinget gjorde mig opmærksom derpaa, og det var Grunden til, at Endringen fra min Side fremkom. Iøvrigt vil den ikke i Realiteten medføre nogen anden Regel for Bornholm end den, der efter Lovudkaſtet gjælder for det øvrige Land, nemlig at Udgifterne repareres efter Folkemængden, da det paa en meget ube-